

[Glistrup]

Så savnede arbejdsministeren en repræsentant fra finansministeriet. Der går vi ud fra, at den, der er arbejdsgiverparten på statens side, vel først og fremmest er folketinget, og derfor er det da ganske naturligt, at når folketinget er repræsenteret så stærkt, som folketinget er repræsenteret, er arbejdsgiverparten i forhold til de statsansatte i allerhøjeste grad også repræsenteret.

Så mente arbejdsministeren, at man eventuelt skulle have nogle fra Håndværksrådet, fra Butikshandelens Fællesråd og forskellige andre med. Det er selvfølgelig altid et problem, når man skal sammensætte en sådan arbejdsgruppe, at den på den ene side meget gerne skal dække de væsentlige erfaringer, der er ude i samfundslivet, på den anden side nødvendig skal være alt for stor. Bevares vi kan da under udvalgsarbejdet drøfte, om man skal gøre den 3-4 medlemmer større eller man har nået en nogenlunde tilpas størrelse med det, vi har foreslået her, men det er ganske klart, at det ikke kan nytte noget at sige, at vi også skal ned og have medlemmer fra Smørumnedre Vandpoloklub, fordi de også har nogle erfaringer; det har de utvivlsomt, men et eller andet sted må man altså sætte grænsen, og vi har altså ment, at der er afstukket en nogenlunde rimelig repræsentation fra de forskellige samfundsopfattelser med de repræsentanter, vi foreslår her.

Så var hr. Kaj Poulsen i allerhøjeste grad også inde på at rette smed for bager med de bemærkninger, han havde vedrørende de frie overenskomstforhandlinger. Nu er det jo således, at den gode læge, der ikke anbefaler den dødssyge patient, der både har benbrud og kraniebrud og 38,9 i feber, at gå ud og spille fodbold, ikke nødvendigvis er modstander af fodbold.

På præcis samme måde er patienten Danmark og landet Danmarks økonomi kørt så hårdt ned, at når vi skal løse den helt afgørende indkomstdannelse ved de kommende overenskomstforhandlinger, kan vi efter fremskridtspartiets mening ikke tillade os det, som for den raske ville være det rigtige, nemlig at man forhandlede tingene igennem mellem parterne på arbejdsmarkedet. Den sygdom, som jo tynger patienten Danmark, er, at man har denne meget, meget kraftige skattekolera, som er brudt ud på det danske samfunds legeme, og derfor er medicinen ved den kommende overenskomstsituation at

nedsætte skatten, men man kan ikke overlade det til parternes frie forhandlinger at vedtage, hvordan skattelovene skal være, for det er nu engang andre steder, man fastslår det.

Når hr. Ninn-Hansen havde den bekymring, at han troede, fremskridtspartiet først ville have skattenedsættelser i 1981, kan jeg da trøste hr. Ninn-Hansen med, at vi meget gerne ville have dem nu, men vi tror bare ikke på, at det kan lykkes, selv ikke med en behjertet indsats fra hr. Ninn-Hansen og hans 16 mands gruppe, at opnå at få indkomstskatten afskaffet før 1981. Hvis der er noget tilbage af indkomstskatten i 1981 selv efter den indsats, de konservative bebudede, er det altså således, at vi nok løser overenskomstsituationen bedst ved at fortsætte med at lave skattelettelser. Men det ser jo ud til, at vi skal traske videre ud ad håbløshedens vej også i de næste år, og at vi i marts 1981 skal opføre os lige så tåbeligt, som vi opførte os i foråret 1979, foråret 1977 og foråret 1975. Den danske nation havde fortjent bedre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Melchior):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (29/5 79):

Udtræder: Mimi Jakobsen

Ny stedf.: Birgith Mogensen